

בש"פ 4036/22 - מדינת ישראל נגד יקיר נסיבוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 4036/22

לפני:

כבוד השופט נ' סולברג

העוררת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

יקיר נסיבוב

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-
יפו ב-מ"ת 22-03-29905 מיום 13.6.2022 שניתנה
על ידי כב' השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה:

ט"ז בסיוון התשפ"ב (15.6.2022)

בשם העוררת:

עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב:

עו"ד יצחק איצקוביץ'

החלטה

1. ערב על החלטת בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו, מיום 13.6.2022, ב-מ"ת 22-03-29905 (השופט ש'
מלמד), שבה הורה בית המשפט על שחרור המשיב לחולופת מעצר בבית אמו שבחולון.

רקע עובדתי וההילך בבית המשפט המוחזוי

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. ביום 14.3.2022 הוגש נגד הנאשם כתב אישום, המיחס לו שתי עבירות של סחר בצוותא باسم מסוכן מסוג קווקאי. על-פי עובדות כתב האישום, בשני המקרים, שוחח סוכן משטרתי סמי עם הנאשם בטלפון, וסיכם עמו על רכישת הסמים, אשר הטענה בהמשך היום באמצעות שליח מטעמו של הנאשם. העבירות בוצעו ביום 5.1.2022 וביום 24.1.2022, ובמסגרתן נמכרו לסוכן המשטרתי, באמצעות שליח, 30.19 גרם ו-30.03 גרם, בהתאם.

3. בהחלטה מיום 12.4.2022, קבע בית המשפט המחוזי, בהסתמכת המשפט, כי ישן ראיות לכואורה וכי קיימת עילית מעצר. עוד נקבע, לבקשת הנאשם, כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו. בתסקיר שהוגש ביום 12.6.2022, עמד שירות המבחן על עברו הפלילי של הנאשם, כולל "רישום ללא הרשות כנער ו-12 הרשעות בין השנים 2004-2021 בגין עבירות סמים, אלימות, הפרת הוראה חוקית ונشك", אשר בגין גם נידון לעונשי מאסר בפועל. Machd Gisa, ציין שירות המבחן כי "לאורך האבחון, עלתה אינדיקציה למצבים בהם פונה [ה הנאשם] להתנהלות חסרת גבולות, במחשבה קצרת טווח, כשברקע נסיגה במצבו התפקודי והרגשי ופניה לדרכי פתרון בעיתית[ות] ותועלטנית[ות] לקשייו. ניכר כי במצבי משבר, לחץ ברמה הרגשית ובמסגרת קשריו החברתיים - [ה הנאשם] עלול לפנות לדרכי פתרון עברית[ות], תוך קושי בהצבת גבולות פנימיים וטשטוש משמעות התנהלותו. כל אלה בצירוף הסתרת בחירותיו מבני-משפחתו מלבדים על רמת סיכון להישנות מעורבות שולית במוסגרת קשריו החברתיים". אולם, מאידך גיסא, סבר שירות המבחן, כי "maghalion עליה כי בשנים האחרונות חלה התמתנות במעורבותו בפליליים"; כי הנאשם "התיחס באופן ראשון וביקורתית לבחירותיו הבלתי-ריבויות"; וכי הוא "ביטה נכונות להיעזר בשיחות להעמקה בדפוסי התנהגותו הבלתי-ריבויים". עוד נכתב, כי "מעצרו הנוכחי [של הנאשם] מהוועה גורם משבר וממתן עבורו, כ[ה הנאשם] מסוגל להתייחס ולבחון באופן ראשון את התנהלוoto הבלתי-ריבוי". בוגר לפיקוח שהוצע, התרשם שירות המבחן כי "ארבעת המפקחות מכירות את עברו הפלילי [של הנאשם], נסיבות המעצר וכי יכולו לבסס עליו בקרה צמודה ורצינית". מכלול השיקולים, המליץ שירות המבחן על שחרורו של הנאשם לחולפת מעצר בבית אמו, בלבדי המפקחות שהוצעו.

4. ביום 13.6.2022 התקיים דיון נוספת לנושא למעצרו של הנאשם, ובסיומו אימץ בית המשפט המחוזי את המלצת שירות המבחן: "יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבלים וביניהם מעצר בית, וזאת נוכח העובדה כי האמור בתסקיר שירות המבחן המעד על התמתנות בהתנהלוoto של הנאשם. אמן, יש בשלב זה התדרדרות במצבו נוכח ביצוע העבירות הנוכחיות, אולם שירות המבחן סבור כי המפקחות יכולות לאין סיכון זה ונוכח האמור בתסקיר שירות המבחן אני סבור כי יש ממש באמור בתסקיר".

מכאן הערר שלפני.

טענות הצדדים

5. העוררת טענתה, כי "אין מנוס ממעצרו [של הנאשם] מאחריו סORG ובריח עד תום ההליכים המשפטיים נגדו". לשיטתה, "בעניינו של הנאשם לא מתקיים נסיבות מיוחדות שיש בהן להצדיק את הסטייה מן הכלל", שלפיו "יש לעצור עד תום ההליכים המשפטיים את כל אלה המעורבים בשרשראת ההפשטה של סמים מסוכנים, וכי רק במקרים נידירים ובנסיבות מיוחדות ניתן לשקל חלופת מעצר". למעשה, כך העוררת, "ההיפך הוא הנכון", שכן "מעורבותו של הנאשם בביצוע שתי עסקאות סמים בתקופה זמן קצרה, כאשר כל אחת מהעסקאות יוצאה מן הכוח אל הפועל במשך שעות בודדות בלבד, ותוך הסתייעות באחרים - מעידה על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמabit". עוד הדגישה העוררת את

עtero הפלילי המכבד של המשיב. כמו כן נטען, כי "נסיבות ביצוע העבירות המוחסנות [למשיב] מלמדות כי אין מדובר במעידה חד פעמי אלא על כך שהמשיב ניהל עסק חי ופעיל להפצת סמים". בהתאם, טענה העוררת כי לא די בחلوפת המערר שעליה החלטת בית המשפט המחויז, שכן על-פי כתוב האישום המשיב ביצע את העבירות באמצעות שיחות טלפון בלבד, ו"קיים חשש ממשי כי המשיב יוכל להווסף ולבצע עבירות דומות גם בשוואתו במעצר בית".

6. המשיב מנגד, סמרק ידו על האמור בתסקיר שירות המבחן, ובהחלטתו של בית המשפט המחויז. בנוסף, הדגיש המשיב את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, וכן את השפעת המערר עליו, בפרט לנוכח העובדה עצור למשך מעלה מ-3 חודשים.

דין והכרעה

7. עינתי בהחלטת בית המשפט המחויז ובتسקיר שירות המבחן, ונתקני דעתן על טיעוני הצדדים, בכתב ובטלפון, בפרוטוקול בית המשפט המחויז, ולפניהם. לאחר הדברים האלה, באתי לכל מסקנה, כי אין מנוס מלקיים את הערר, ולהורות על המשך מעצרו של המשיב מאחרורי סORG ובריה. נקודת המוצא לדין, היא כי עבירות לפי פרקdot הסמים המסווכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, מקיימות עילית מעוצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996, ומה"ב, ככלל, מעוצר עד תום ההליכים. סטייה מכלל זה, מעשה אר במרקדים חריגים, בהם מתקיימות נסיבות יהודיות המצדיקות את שחרורו הנאשם לחלופת מעוצר, ובלבב שיש בחלופת המערר כדי להפחית את המסוכנות הנש��פת מהנאשם, במידה המניחה את הדעת (ראו למשל: בש"פ 8585/15 בellow נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.12.2015)). אם כן, علينا לבחון האם בעניינו מתקיימות נסיבות יהודיות המצדיקות את שחרורו של המשיב, והאם בחלופת המערר שעליה הוחלט יש כדי להפחית את המסוכנות הנש��פת מן המשיב במידה שתוכל להניח את הדעת. לדידי, התשובה לשתי השאלות - שלילית.

8. ראשית, איני סבור כי ה"התמתנות בהתנהלותו של המשיב", עליה הסתמך בית המשפט המחויז, מהווה נסיבה מיוחדת המצדיקה סטייה מן הכלל, ומטה את הקפ' לטובת שחרורו של המשיב לחלופת מעוצר. ההתמתנות האמורה, כפי שעולה מרישומו הפלילי של המשיב, מתבססת על כך שמאז שנת 2012, הורשע המשיב בעבירה פלילית אחת בלבד, עבירות 'איומים', אותה ביצע בשנת 2019. דא ע�א, גם אם מדובר בהתמתנות בגיןibus לעברו הפלילי - המשיב עד מאד - של המשיב, הרי שמדובר בעבירה שבוצעה כ-3 שנים בלבד לפני העבירות בהן הוא מואשם בעניינו. יתרה מכך, נסיבות ביצוע העבירות, בדגש על העובדה שהמשיב, בשני המקרים, סיפק לסוכן המשטרתי כמהות משמעותית של סמים בתוך פרק זמן קצר, באמצעות שליח - מצביות על כך שהמשיב היה מעורב בפעולות של סחר בסמים, באופן משמעותי ומואגן. משכך, לא ניתן להסתמך על 'התמתנות' בהתנהלותו של המשיב, כשייקול לטובת שחרורו ממערר. לכן יש להוסיף, כי גם ההכרה של המשיב במעשהיו, וכוכנותו לקבל סיוע, אין מהות 'נסיבה יהודית', המצדיקה את שחרורו לחלופת מעוצר. כפי שנאמר בתסקיר, מדובר בהכרה ראשונית בלבד, צוז המסתמנת - כך יש לקוות - את תחילתו של תהליך, אך אינה מלמדת דבר על התנהלותו הצפואה של המשיב בחלופת המערר, ובוודאי שאינה מהויה הצדקה לשחרורו, באופן היוצא מן הכלל.

9. אצין עוד כי איני סבור שהחלופה שעלייה הוחלט, מפחיתה במידה מסוימתו ה konkretiy של המשיב, בהינתן העבירות המוחסנות לו. כפי שטענה העוררת, העבירות המוחסנות למשיב בוצעו באמצעות שיחות טלפון, דבר המקשה על פיקוח אפקטיבי שימנע את הישנות העבירה, ומעליה חשש ממשי כי המשיב יוכל להמשיך במעשהיו בעודו

נתן בחלופת המעצר. לא מצאתי בתסקיר שירות המבחן התייחסות לקושי זה, ולאופן שבו יש בפיקוח המוצע כדי להתמודד עמו כנדרש; גם לא בהחלטת בית המשפט המחויז. כמו כן אוסף, כי מאותם טעמים, גם האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני - לא תספן.

10. בשולי הדברים, אציין כי ב"כ הנאשם טען בדיון, כי בשני תיקים אחרים במסגרת אותה פרשה, הסכמה המדינה למעצר באיזוק אלקטרוני. דא עק, כפי שטענה העוררת, הן לפני בית המשפט המחויז, הן לפני - להסכם האמוריה ניתנה בשוגג, ו"אין מתקנים טעות בטעות". יתרה מזאת, הנسبות בהתאם למסקרים אין זהות למקורה דן, בדגש על כך שבשני המקרים מדובר בנאים עם עבר פולוי מכובד פחות, במידה שמעותית, מזה של הנאשם.

11. אשר על כן, למשל נמצאו נסיבות מיוחדות אשר יש בהן כדי לסתות מנkidות המוצע, ולהצדיק את שחרורו של הנאשם בחלופת מעצר, ומثلא נמצא כי יש בחלופת המעצר כדי להפחית את המסוכנות במידה שיכולה להניע את הדעת - מתקובל העර בזאת. הנאשם יהיה נתן במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י"ח בסיוון התשפ"ב (17.6.2022).

שפט